

ÓHEGY-HÍREK

ÓBUDA HEGYVIDÉKIEK EGYESÜLETÉNEK LAPJA • XXVII. ÉVFOLYAM 1. SZÁM • 2022. FEBRUÁR

„Farsang farkán”

Berecz András mesemondó
műsora nagyoknak,
február 12-én, szombaton, 18:30-kor,
az Óhegy Klubházban.
Előzetes helyfoglalás szükséges.

(Részletek a 3. oldalon.)

Rablórömi Kártyaklub

Új kártyaklub indult
az Óhegy Klubházban
(1037 Toronya utca 33.)

Minden szerdán 14:00 órától
(Részletek a 3. oldalon)

Hegyvidéki Séta – Kör

Továbbra is járjuk a hegyet,
minden szombaton 9:30-tól.

Első szombatokon hosszabb túra,
(12-15 km-es, 3-4 órás),
A többi szombaton szokásos túra,
(6-7 km-es, 2-2,5 órás).

Gyülekező helyszíne:
Erdőalja út/Viharhegyi út sarok.
(Részletek a 3. oldalon)

Olvassunk képeket!

Megtanulunk „kortársul” - 2.

Óhegy Kortárs Klub
az Óhegy Klubházban,
február 11-én, pénteken, 17.30-kor.
(Részletek az 3. oldalon)

Kérjük, látogasson el Facebook oldalunkra! – A név: Óbuda Hegyvidékiek Egyesülete
Ha kedveli, lájkolja az oldalunkat és automatikusan megkapja bejegyzéseinket.

Láthat képeket, érdekességeket az Egyesületről, a Hegyvidékről,
hasznos híreket, megosztásokat, tanácsokat pandémia idejére.

Hegyvidéki „őslakos”- tájépitész

Dr. Csemez Attila neve ismert az olvasó számára. Sok-sok cikkét olvashattuk az Óhegy-hírekben. Ezúttal őt kérdeztem, mert egy beszélgetésben megütötte a fületem, hogy 1949 óta ugyan az a lakcíme a hegyen. Ez kerekén 73 év... nem kevés.

A család Győr megyében élt, a kis Attila is ott született 1945 márciusában. Édesapja 1948-ban vette meg a telket, amin egy már akkor több mint 100 éves ház állt. Itt élt a család, immáron két gyermekkel. A házat a 80-as években átépítették, ez ma is áll.

A diplomás szülők az 50-es években segéd munkásként dolgoztak, a pénz kevés volt, a telken azonban sok gyümölcsfa adta a termést, amit az Óbudai piacra vittek és ott árulták. Körte, kajszli, rétesalma, ribizli, őszibarack, szilva adott sok munkát és némi jövedelem-kiegészítést. A falusi környezetben baromfit is tartottak, volt idő, hogy dísznövény is volt a háznál.

Attila mosolyogva mesélte, hogy voltak persze házak, de olyan ritkásan, hogy az ő házukból odaláttak az iskolára, az egykori Bohn téglagyár agyagbányáján keresztül. Az Erdőalja Általános Iskola akkoriban 10

tanárral működött, Pető Márton igazgatásával. Hat osztályterem volt, az alsósok heti délelőtti-délutáni váltásban tanultak. Itt kezdte tanulmányait a kis Attila is 1951-ben. Tornaterem nem volt. Nyáron az udvaron tornáztak, télen a mostani aulában. Iskola után pedig övök volt a hegy. Nyáron a tanítás után gyakran felmentek a Hármashatár-hegyre. Télen két szánkópálya „üzemelt”: a „nagyhalál” és a „kishalál” a felhagyott gyümölcsösökből a mostani angol iskola területén keresztül a Kiscelli kastélyig futott. A másik – és inkább ezt használták – a Perényi úton, a Remetehegyi úttól lefelé.

A „csillészésnek” - én csak gyaníttam - hogy a bányához

lehetett köze. Akkoriban már háromszintes volt az agyag ki-termelése, teraszoként csillépályákkal. Vasárnap lehetett illegálisan csillézni. A fiúk megvárták, míg az őr a kutyájával feljött a harmadik teraszra és csak akkor futottak el. A csillék az enyhe lejtőn is rendszeren begyorsultak, ilyenkor fadarakokkal kellett fékezni.

Kis bolt volt néhány a hegyen, de a közelség miatt a Csemez gyerekeket édesanyjuk a Tepper közértbe küldte. A Tepper házaspár boltja a Bécsi út és a Perényi út sarkán állt - szemben a téglagyár bejáratával - ott, ahol most az Eurocenter zöldterülete van.

Attila az 1959-63 években az Árpád Gimnáziumba járt, ott is érettségizett. Az akkori gimnazisták nem élvezték azt a kényelmet, amit a mai árpadosok, mert ugyanabban az épületben működött a Bláthy Ottó szakközépiskola, és a két intézmény kapcsolata nem volt felhőtlen.

Gimnázium után Attila tanulmányait a Kertészeti Egyetemen kezdte, ott végzett tájépitész-ként, és kis kitérők után 1970-től ott tanított 45 éven át főállású oktatóként a nyugdíjazásáig.

Az egyetem után a Vizitervnél kezdett dolgozni, akkoriban kezdtek gépesíteni a nagyüzemi szőlőültetvényeket, emiatt a meredek lejtőket teraszolni kellett. A fiatal mérnök szőlőrekonstrukciók tervezésén dolgozott főleg Egerben és a Balatonboglári Állami Gazdaság szőlészeteiben. Kapcsolata a szőlőtermesztőkkel megmaradt, tavaly volt 10. éve, hogy tagja a „Legszebb szőlőbirtok” zsűrijének.

1970-ben vette el szerelmét, akit 48 év ismeretség, és 39 év házasság után veszített el. A hetvenes évek végén kezdtek el építeni a szülői telekre az azt a házat, ahol két gyermeküket nevelték, és ahol ma is él.

Megkérdeztem, a több mint 70 év alatt mi változott leginkább.

„A 60-as évek közepéig teljesen más volt. Összejártunk, baráti volt a közösség. A bányák (Újlaki I és Újlaki II.) bezárása és részleges feltöltése után megugrottak az építkezések, sokan jöttek ide élni, a falusias közösségi élet megszűnt”

Ezzel együtt Csemez Attilában fel sem merült az, hogy elmenjen innen. Erősíti a közösséget a cikkeivel, a kirándulásokkal, és azt gondolom, a létével.

Bérci Mária

Tíz év a Hegyen!

Egy kerek szám, ami még ahhoz is kevés, hogy jubileumként ünnepeljük. Pedig fontos: ezen a télen múlt tíz éve, hogy Óbudára költöztünk. Szomszédjaink már régebben élnek itt, több évtizede, én mégsem gondolom kevésnek az eltöltött időt. Egy ember életében nincs olyan sokszor tíz év, szerintem minden évtized számít. Ez az évforduló jó alkalom arra, hogy kicsit megálljunk, és visszatekintsünk a megtett útra.

Már hegyi életünk első évében rátaláltunk a közelünkben lévő Népházra. Keresztek is a lehetőséget, a kapcsolatot egy helyi, működő közösséggel. Manapság a fővárosi kultúrközpontok színes programkavalkáddal vannak jelen minden kerületben, bárki ízlése szerint válogathat. Ennek ellenére szinte ajándékként éltük meg, hogy egy kisebb, családiasabb csoport tagjai lehetünk. Néhány szomszédunkkal is ott beszélgettünk először, és kedves ismerősökre, barátokra találtunk.

Örömmel értesültünk a sokszínű rendezvények sorozatáról, szinte a bőség zavarával küzdöttünk. Amikor legelőször eljutottunk a Népházba, épp az Óhegy Na-

pok nyüzsgésébe csöppentünk bele. Akkor még „csak” a végeredményt láthattuk, amit igazán kellemes emlékként őrzünk. Azóta már tudjuk, hogy sok ember, önkéntesen, számtalan órát tölt el azzal, hogy létrehozza a varázslatot. Ráadásul ezt évente meg is tudják ismételni!

Hamarosan a Szent Iván éji tűzugrás csábított a megmérettetésre. A piknikezés, beszélgetés egy pohár bor kíséretében, a tábor-tűz hangulatos fényénél, méltó nyitánya a nyári vakációnak.

Ősszel a Filmklub hívásának engedünk, és jól tettük. A témakör szerint válogatott filmek tartalmas kikapcsolódást nyújtanak. Ráadás mindehhez a filmeket követő értékelés, hangos gondolkodás a látottakról. Ebben a körben is újabb arcokat ismerhettünk meg.

Az őszi kapcsán kihagyhatatlan a szüret „intézménye”. Egy nap, ami önmagában is sokrétű. Amikor időnk engedte, mi évekig a reggeli csapathoz csatlakoztunk. Kalandosnak is mondható a közös munkavégzés – amire persze csak a helyszínen elfogyasztott, bőséges reggeli után kerülhetett sor. A friss levegőn, aktívan eltöltött fél napot kö-

vetően mindig elbúcsúztunk a társaságtól. Néhány ilyen alkalom után elhatároztuk, hogy a korán kelés helyett inkább a szüret délutáni óráit élvezzük. A szőlő-must-bor folyamat közeli tanulmányozása, a borfajták ismertetése, és jókedvű beszélgetés közben tovább mélyíthettük kapcsolatunkat ismerőseinkkel.

A hűvösebb idő beköszöntével igazi csemegét jelentett a komolyzenei koncert. Tényleg csak odasétáltunk, és egy hangulatos, családias zenélés légkörében találtunk magunkat. Szünet után a zenészekkel való beszélgetés lehetősége azóta is kihagyhatatlan számunkra.

Természetesen helyet kértünk a farsangi bálon is. A jelmezes gyerekek és felnőttek látványa megalapozta a hangulatot, amit az esti zenés bál koronázott meg. A naptárunkba ezt is feljegyeztük, nehogy lemaradjunk a következőről.

Felsorolásom nem teljes, egyet mégis feltétlenül meg kell említenem: az „újságunkat”. Ez az egyetlen folyóirat, amelynek nyomtatott változatát rendszeresen kézbe vesszük és végigolvassuk. Mert rólunk, a közösségünkről szól, amelynek mára már mi is – időnként aktív - részesei vagyunk.

Mikóné Ormos Márta

„Farsang farkán”

Berecz András mesemondó műsora nagyoknak február 12-én, szombaton, 18:30-kor, az Óhegy Klubházban.

Egyszer volt, hol nem volt, a Művészetek Völgyében - a nagy nyári össznépi felhőtlen ünnepen - no, akkor az egész napos járkálás, színház és koncert nézés-hallgatás, kirakodóvásár böngészés után négy gyerekkel úgy este tíz órakor leültünk, hogy akkor most mesélni fog nekünk egy férfiember.

Üldögéltünk, üldögéltünk, és akkor leszakadt az ég rendesen, egy igazi nyári zivatar áztatott el bennünket. „Elviháncolt a tavaszi zápor, kék az ég megint...” jutott eszünkbe egy verssor, és megkérdeztük a gyerekeket, hogy most hazamenjünk-e száritkozni, vagy megvárjuk Berecz Andrást?

- Hát...várjuk meg! - hangzott a felelet.

Megvartuk. Ámultunk. Szájtátva figyeltük. Nagyon sokat nevtünk. Felemelkedett a szívünk. Átjárta a bensőnk valami igazi, tiszta szépség.

Jöjjenek el, és éljék át ugyanezt a Nép-házban! - Persze bőrig ázás nélkül.

Mikes Kriszta

Belépő 2.500.- Ft. A kötött létszám miatt kérjük, hogy jegyét előre szerezzze be az Óhegy Klubházban Soltész Tünde gondnokunktól (elérhető a hátsó kisházban.), vagy vásárolja meg az Erdőalja ABC-ben (1037 Erdőalja út 79.).

Hegyvidéki Séta-Kör hírei

Túraújdonság a tavaszi-nyári szezonban

Közel 4 éve rójuk Hegyvidékünk ösvényeit, kialakult a résztvevőkből egy „keménymag”, akikre még a szeles, fagyos téli időben is lehetett számítani. A tempónk egyre gyorsul, a kedvünk változatlan, sőt új kívánságok és célok is megfogalmazódtak.

Februártól minden hónap első szombatján hosszabb túrát tervezünk, 12-15 km-es utakat, kb. 3-4 órás időtartamban. A többi hétvégén a túrák hossza változatlanul kb. 2-2,5 órás, cca. 6-7 km-es útvonalon.

Szívesen fogadunk minden mozgásra vágyó hegyi lakost, családtagot, barátokat, ismerőst, aki ki tud szakítani 2-3 órát a szombat délelőttjéből, hogy frissüljön velünk. A gyaloglás erdei környezetben különösen egészségmegőrző, sőt terápiás hatású.

Az újonnan csatlakozóknak ajánljuk figyelmébe, hogy tempós sétáról van szó, nem bámészkodós, üldögélős kirándulásról. Sportolunk, a terepviszonyokból adódóan kisebb-nagyobb emelkedőkre lehet számítani. Túrafelszerelés szükséges, azaz nagyon jó cipő, réteges öltözet és innivaló. Túra- vagy nordic walking bot ajánlott, de nem kötelező.

Találkozás szombatonként 9:30-kor az Erdőalja út és Viharhegyi út találkozásánál, az Ingatlaniroda előtt.

Ha először jössz a kirándulásra, kérem, hívjál fel az alábbi telefonszámon, így az esetleges változásokról értesíteni tudlak. Szerezzéssel várunk:

Halmágyi Edit
+36 20 5902975

ÓHEGY Kortárs Klub

Olvassunk képeket!

Megtanulunk „kortársul”- 2.

Előadás és beszélgetés

az Óhegy Klubházban

február 11-én, pénteken 17.30-kor.

A korábbi előadások, beszélgetések ide vonatkozó emlékeit felidézve ezen a napon arra fókuszálunk, hogy a felszín mögé hatolva elemezzük és megjeljük az első látásra nem, vagy nehezen értelmezhető kortárs alkotások rejtett üzenetét.

A Klubban többször elhangzott már: „Ha egy kortárs alkotás láttán csak annyit tudsz mondani hogy TETSZIK, az a műélvezetnek olyan sekélyes foka, mintha a fagyi csomagolását nyalnád”. Ha eljössz, akkor majd együtt „hántjuk le a burkot”, és közös élményként lesz a miénk a ránézésre furcsa, ijesztő vagy éppen megbotránkoztató kortárs alkotások megértésének öröme.

Jelentkezés: a rendezvény előtt, időben kiküldött ÓHEGY hírlevél linkjén.

Előre jelezzük, hogy a következő klubnapunk március 11-én, pénteken, 17.30-kor lesz. A témánk legyen addig titok, de írd be a naptáradba ezt a dátumot! Időben küldünk erről hírlevelet, amelyben megtalálod majd az aktuális regisztrációs linket is.

A kortársal kapcsolatos kérdéseidet előzetesen is elküldheted, melyet az alábbi e-mail címen várom. Üdvözlettel, a Klub vezetője:

Cajzágó György
art@artcenter.hu

Hegyvidéki Séta-Kör az egyik decemberi túráját az Advent jegyében töltötte. Sétájukat a Gercse templom felé irányították. A templom előtti asztalt karácsonyi terítővel megerítették és mindenki elhelyezte a maga készített sütijét és üdítőjét. Jó hangulat volt és szinte minden elfogyott.

Rablórömi Kártyaklub alakult

Klubnap minden szerdán 14:00 órától, az Óhegy Klubházban

Cím: 1037 Toronya utca 33.

Örömmel tájékoztatom kedves Olvasóinkat, hogy január 12-én Rablórömi Kártyaklub indult a Klubházban. Azóta minden szerdán találkozunk. Eddig 3-4 asztal mellett játszottunk, jó hangulatban. Többen későbbre tervezték jövetelüket, hátha addigra lefut a vírus! Addig is maszkot viselünk.

A játék nagy előnye, hogy ketten, hárman, vagy négyen is játszhatják, és mivel a kártyajátéknak csak egy szabálya van, mindig mindenki tud játszani függetlenül az éppen jelenlévők számától. Ezért abszolút indifferens, hogy kik és

hányan jövünk össze, vagyis bármikor lehet csatlakozni, és ha közbejön valami, bármikor ki lehet maradni. Aki pedig a játékszabályokat még nem ismeri, az két perc alatt elsajátíthatja.

Gyere, játszatok velünk. Megköszönöm, ha érdeklődésed visszajelzed az alábbi e-mail címen, akkor is, ha csak egy későbbi találkozáson tudsz velünk tartani. Az Egyesülete Vezetősége nevében szeretettel várok minden érdeklődőt:

Kenderesiné Bea
a kártyaklub szervezője
kenderbea@gmail.com

Kutyaposta

Láncon tartani tilos!

A múlt hónapban írtam: időnként nem ártana körülnézni itthon és a nagyvilágban: hogyan bánunk négylábú tárunkkal, egyáltalán vannak-e, s ha vannak, milyen jogszabályok biztosítják az ember legjobb barátjához méltó létüket. És akkor az állatkínzókra, az állatviadalok szervezőire és a szaporítókra hozott új rendeletekről volt szó. Folytatva a sort: remélem, egy jobb év jön a kóbor kutyákra is, velük kapcsolatban ugyanis a múlt év utolsó napjaiban új kormányrendelet született.

Ebben részletesen szabályozzák az ebrendészeti telepek feladatkörét és ellenőrzését. Így például az egészséges állatok minimális tartási ideje tizennégy napról negyvenöt napra emelkedik, az állatokról részletes nyilvántartást kell vezetni, és fel kell őket tüntetni egy kötelezően létrehozandó honlapon is. A rendelet értelmében minden önkormányzatnak rendelkeznie kell saját ebrendészeti ellátással vagy szerződéssel. Minden telepnek kötelező sorszámozott, időrendi nyilvántartást vezetnie a befogott, illetve leadott állat fajáról, fajtájáról, ivaráról, koráról, ismertető jegyről, egyedi azonosítójáról, immunizáltságáról, illetve befogásának körülményeiről. Meghatározzák továbbá a telepek kötelező nyitva tartását, telefonos és e-mailles elérhetőségét is.

Továbbá: ettől kezdve kutyát örökbe fogadni csak chip-

pel megjelölt, veszettség ellen beoltott, ivartalanított vagy ivartalanítási kötelezettséggel ellátott, féreghajtóval kezelt négylábút lehet, írásbeli megállapodás alapján, de minden esetben törekedni kell az eredeti gazda megtalálására. A rendelet meghatározza a minimum tartási területet, egyes minimális ellátási követelményeket, valamint a csoportos tartás szabályait is: kizárólag azonos ivarú, ivartalanított, egymással szemben agressziót nem mutató állatok kerülhetnek ugyanazon férőhelyre.

Végre pontosabban szabályozták a láncon tartás körülményeit is, remélem, ez egyre kevesebb kutyást érint a hegyen... Azt eddig is tudtuk, hogy a kutyák tartós megkötése tilos Magyarországon. A kormány pontosította és korlátozta azokat az eseteket, amikor átmeneti megkötésre sor kerülhet, továbbá a futólánc minimális hosszúságát is meghatározták az állat méretéhez viszonyítva. Az eb átmeneti kikötése csak és kizárólag akkor megengedett, ha az állatot éppen ápolják, gyógykezelik, ha az állat veszélyesen viselkedik (a veszélyeztetés idejére), közlekedésbiztonsági okokból (például a gazda kiáll a garázsból), vagy az állatról emberre terjedő betegség esetén (a betegség idejére). Figyelem: minden más esetben tilos! A póráz hossza kistestű, 20 kiló alatti kutyáknál, 5 méter, 20 és 40 kiló között 7 méter, 40

kiló felett 9 méter, s a futólánc sem lehet 8 méternél rövidebb. A nyakörvnek forgóval ellátottnak kell lennie, az eb életfunkciót, táplálkozását nem nehezítheti, az állat számára fájdalmat nem okozhat.

A változások egy része 2022. január 1-jén, a gyepmesteri telepekre vonatkozó része pedig 2022. július 1-jén lép hatályba.

És akkor egy érdekes statisztika.

Ugyan már korábban is elhangzott ez a szám, de azért mégis szinte hitetlenkedve olvasom: nagy valószínűséggel több, mint 3 millió kutya él Magyarországon! Ezt egy 2021 nyarán készült felmérés rögzíti, amely az Agrárminisztérium, az Állatorvostudományi Egyetem és a NÉBIH „Gazdijogsi” programjának keretei között készült el.

E szerint már minden második magyar háztartás kutyatartóvá vált! Legutóbb 2018-ban készült országos reprezentatív kutatás a magyar kutyatartó háztartások számát és szokásait illetően, ekkor a magyar kutyatartó háztartások arányát 36%-ban állapították meg. Az arány, az új felmérés alapján, 50,4%-ra emelkedett.

A mostani kutatás arra is választ adott, hogy miként módosultak a magyar kutyatartási szokások a COVID-19 járvány időszakában. Íme. A legtöbben egy kutyát tartanak (33,4%), a háromnál több négylábúval rendelkező gazdák száma csu-

pán 1%. Az ebtartók nagyobb arányban nők (56,3%), az egyes életkori csoportok közül pedig némileg kiemelkednek a 60 év felettiek (23,3%). Viszonylag még mindig kevés a menhelyekről, gyepmesteri telepekről örökbe fogadott ebek aránya (14,5%).

Érdekes, hogy a gazdák nagy része nem egy átgondolt kiválasztási folyamat révén jutott állatához, hanem ismerőstől fogadta el (21,7%), ajándékba kapta (22,1%), az utcáról fogadta be (7,4%), vagy örökölte (2%). Ennek megfelelően sokan szinte véletlenszerűen jutottak kutyához, ezért nem mérték fel, hogy később problémák forrása lehet szőrös gyerekük. Mégis, a gazdák többsége úgy érzi, hogy inkább (33,8%), vagy teljes mértékben (46,5%) tisztában van az őket érintő kötelességekkel. Az új gazdák többsége elégedett kutyája engedelmességével, ezért lehet, hogy 84,7%-uk se iskolába, se kiképzőhöz nem viszi a kutyáját, és nem is tervezi ezt.

Ami pedig a „Gazdijogsi” programot illeti, a felmérés megmutatta, hogy az ebtartók – nagyon kevés kivétellel – egyetértenek azzal, hogy a felelős állattartás alapjait már gyerekkorban érdemes elsajátítani (98,3%), és azzal is, hogy az állam támogassa az országos ivartalanítási akciót (95,2%). Ehhez a Kutyapostás hozzáteszi: minden olyan orvosi beavatkozást, amely az állam érdekét is szolgálja – kötelező oltások, chip behelyezése stb. – szintén jó lenne, ha az állam finanszírozná.

Szücs Gábor

A póráz

Mindenki ismeri. Most azonban egész másról lesz szó. Az újfajta pórázról, amit mostanában láthatunk. Az nem akármilyen! De nem ám!

Az egyik reggel a hegyről lefelé vágató kutyára lettünk figyelmesek. Hát ennek mi baja? - találgattuk a buszra várakozva. Hová, merre, meddig, és főleg hol a gazdi? Kezdjünk-e cidrizni, harapós lehet-e a jószág? Esetleg. Netán. Ha már csak így szólóban? Egyszer csak a lefelé tartó kocsiáradatból kivált egy módos jármű, majd megállt egy pillanatra. A vezetője gyorsan hasra vágta magát a kocsiban, hogy az ellenkező oldali ajtót kitarhassa. A kutyus pedig – uccu

neki – beugrott, és elhajtottak. Mi pedig így szembesülhettünk az új idők praktikus meghosszabbított pórázával. Felgyorsult világunkban ez így néz ki. A kocsival fel kell tehát vinni a hegyre az ebet, majd kitenni. Aztán hadd vágasson sebbel-lobbal, egészen a hegy lábáig. A gazdi pedig kényelmesen követheti az autójával.

Igaz, így naponta megvonjuk magunktól azt a kis, egy-kétszeri sétát. Inaink sandán rogyadozhatnak, tudónknak sem jut egy kis többlet friss levegő. Sebaj! Nem, hát nem. Viszont a kutyasétáltatás gyorsabban bonyolódik. Senki sem mondhatja: ezek nem sétáltatják azt a szegény jószágot. Ha már

tartják. Köztudott, a kutyásokkal igen jókat lehetett trécselgetni. Az új módi szerint azonban már nem kell szóba elegyedni. Senkivel se. Nem is gyanúsíthatnak: nini, ez meg beszélgetni szeretne. Vagy netán szószátyár vagy – ez így szóba sem jöhet. Esetleg rád szólnának – hagyj már abba, nem illik a milióbe a „szöveged”.

Csak aztán divatba ne jöjjön, hogy egyszer csak elfelejtenek ajtót nyitni az ebeknek. Sajnos ez lehet a következő stáció. Ha nincs kutyus, hát nem is kell bajlódni vele. Carrrrrrramba! – a kutyafáját neki! – mondanák a kutyusok.

Minden új módinak megvan a maga előnye, hátránya. Valamit, valamiért. Bár ennyire csak nem jutunk. Ki tudja...?

W. Grass

Téli viselet kutyáknak

A jeges, csúszós utak síkosságmentesítését gyakran sózással érik el. Ez amennyire hasznos, olyan káros is: egyrészt környezetkárosító, másrészt állataink talppárnájának gyulladásához vezet. A sótól kimart láb bepirosodik, begyullad, azt kutyánk gyakran nyalogatja, olykor fájdalmas is lehet, emiatt gyakran sántikál, sőt, sétálni sem szívesen megy.

A tünetek megelőzésére több lehetőség

megoldás is létezik: ne vigyük olyan helyre kutyánkat sétálni, ahol biztosan tudjuk, hogy az úttest sózva van. Vigyük parkokba, játszóterekre, vagy az erdőbe. Ha erre nincs lehetőség, akkor a sétát követően otthon minél hamarabb mossuk meg kutyánk lábát, aki az elején mindent meg fog tenni a procedura elkerülése érdekében. Hámosító kenőcsök, illetve körömvirágkrém is jótékony hatással van a gyulladással területhez.

A harmadik, sokak számára kissé furcsa megoldás a műanyag kiscsizma. Ezek a téli felszerelések már kaphatóak állatfelszerelési boltokban. Természetesen 2 pár kell belőlük. Különböző méretekben, és színben állnak rendelkezésre. Állataink a kezdeti idegenkedést követően viszonylag hamar megszokják a viselését. Bár kissé furcsa megjelenést kölcsönöz egy csizmás kutya, ennek ellenére ne hagyjuk magunkat befolyásolni. Ez a megoldás – bár kissé alternatív – mégis jó megoldás a sózott utak ellen.

Dr. Sütő András

kisállatgyógyász klinikus szakállatorvos

Kankalin mesék

Begubózós szilveszterünk után, rögtön az új esztendő első napján rámkialtott nagy vidáman egy sárga virágocská, valahogy így: - Ki a házból, ki a napsütésre, lusta népség! Odarebentem rögvést, mert egy januárban nyíló sárga virág ennyi figyelmet igazán megérdemel. Vagy három testvérével ott illegett-billegett egy kankalin. Megszemléltem, megdicsértem minőjüket, mire egymást túlharsogva sorolták, hogy hol, merre menjek, hogy nyüzsgő életet, szép virágokat leljek a kertemben, a hideg téli reggelen. Kezdd a fenyők alatt, az utcánál! De holnap is visszavárunk! – bocsátottak utamra.

Felkiáltójelek állták utamat, hóvirágok még épp kinyílás előtt hetykén figyelmeztettek, el ne merjek menni mellettük anélkül, hogy megcsodálnám őket, odébb pedig a már kinyíllott rokonaikat. Mosolyogva nézegettem őket, egészen lehajoltam hozzájuk. Egyszerre csak surrogással, zörgéssel arréblökdöstek méregzöld nagy levelek, ne taposnék már rajtuk. Meg mégarrébb és mégarrébb. A levelek alatt ott lapultak

a hunyorkák, épp öt perccel a virágfakadás előtt, előzőnlötték a kertet, mindenhol ott hunyorogtak huncutul a hófehér bimbók. Egy-két hét és bokáig érő fehér virágtengerré változik a fenyőfák alja.

A madárbarát reketyés felé vettem az irányt, amit szomszéduram az ősszel megirított. Ez most problémás a tollas barátainak, mert kevesebb faágon tudnak gyűlésezni az etető körül, de azért jönnek és pukkadásig gyűrnek magukba a kiszórt szotyolát. Éjszakára havat ígérnek, visszakucorodom sötétzöld cserépkályhám mellé, már hajnali három óra van. A porcukorszórásnyi hóesés megérkezett, leheletnyi fehérség a kertben. Meg egy hosszú sötét csík, keresztülshun a konyha alá. Odahajlok az ablakhoz a fehér pulóveremben, hogy megnézzem a jövevényt, ezzel elárlom neki otlitém. Rámnéz, két lábra áll, mutatja elegáns fehér mellfoltját és nekem szegezi a kérdését: Tojást nem raktál ki nekem? Ejnye! – azzal sarkon fordul, és hosszú csíkként eliramodik a reketyésbe.

Hajnalban reggelihez kongat az üres madárbegy. A tollas gombócok már ott gyülekeznek az etető feletti fosóka szilvafán. Kisé tanácstalanok, mert a hótól nem látják a szotyihalmokat. De jön a felmentősereg, jön a hókotró! Két pár feketeigó érkezik, akik ugrálva sepregetnek faroktollaikkal, arrébbtáncoltatják a hópelyheket. Nyomukban özőnlík a madárparlament apraja. Az odvas fa felől fakopáncs sandít az ablakom felé. Feszélyezem, nem tud nyugodtan enni, ha az ablak mögött lát engem. Menjek csak dolgomra, üzeni. Megyek, megyek! Övé az elsőbbség, ő volt itt előbb. Én csak ember vagyok.

Diósi Vali

A madarak téli etetése

Itt a tél. A hideg idő, és a havazások beköszöntével egyre kevesebb a táplálék-, és az ivóvízforrás.

A madarak ilyenkor a bokrokon, és a fákon még fellelhető terméseket csipegetik, de a mi segítségünkre szorulnak, hogy átvészelhessék ezeket a zord, és ínséges hónapokat. A természetes vizek, a kerti tavak, a madáritatók a nagy hidegben gyakran teljesen befagynak, így madaraink nem jutnak elegendő ivóvízhez sem.

Nagyon fontos, hogy csak abban az esetben kezdjük el etetni a cinegétet, vadgerléket, galambokat, feketerigókat, ha tudjuk vállalni, hogy a tavasz beköszöntéig nem fogjuk azt abbahagyni. Ez azért fontos, mert ezek a kis állatok hamar megszokják, hogy nap, mint nap terített asztal várja őket, és napokig képesek az üres etető mellett várni az életmentő fejadagra. Ez pedig könnyen legyengülésükhöz, és elhullásukhoz vezethet.

Ma már az állatkereskedésekben, illetve a nagyobb bevásárlóközpontokban is található változatos formájú és méretű madáretetőket, de ha kedvünk tartja, és kellő kezűgyességgel rendelkezünk, akkor mi magunk is készíthetünk egyet. Az etetőt olyan helyre akasszuk fel, ahol a macskák, és egyéb kisragadozók nem férhetnek hozzá. Ha az ablak elé akasztjuk, akkor szinte bármikor gyönyörködhetünk néha még olyan madarakban is, amit tán sohasem láthattunk korábban.

Az etetőbe a kereskedelmi forgalomban is kapható magkeveréket, illetve nylonhálóba helyezett, növényi zsiradékkal, fagyúval és magokkal kevert golyót tehetünk ki. Madaraink a háló résein keresztül, szinte akrobatikus ügyességgel ki fogják csipegetni a csemegét. Kenyeret nem tanácsos adni, mert ha nedvesség éri, hamar megsavanyodik, és az a madarak ártalmára lehet.

Friss ivóvízről naponta többször is kell gondoskodni, hiszen a nagy hidegben ez hamar befagy. Amennyiben kitartóak vagyunk, és szorgalmasan etetjük ezeket a nemcsak szép, de nagyon hasznos kis madarakat, biztosak lehetünk benne, hogy nemcsak átvészelik a telet, hanem a tavasz beköszöntével fészkeiket is a környékre (esetleg pont a mi ablakunkba – lásd feketeigó) fogják építeni, meghálálva mindazt, amit értük tettünk.

Dr. Sütő András

kisállatgyógyász klinikus szakállatorvos

A Miyawaki erdőtelepítés

Dobogós helyre kerültünk

Minden egyes fa ültetésével, minden hektár erdő telepítésével a közjót szolgáljuk. A biológiailag aktív felületek növelésével – annak nagyságától függetlenül – mindenki nyer! A zöldfelületek arányának növelése leginkább a nagyvárosokban létfontosságú.

A Miyawaki elvű mini erdőket fél évszázada kezdték létesíteni Belgiumban, Franciaországban, Hollandiában, Indiában, Japánban, Nagy-Britanniában, Thaiföldön és az USA-ban. Az ökológiai divat szele 2021-ben Magyarországot is elérte. Az első három telepítés adatait az összehasonlítás kedvéért részletezem.

- Elsőként a Tabánban (szeptember 29-én) 40 m²-en 120 konténeres növény (8 fa és egy cserje) került kiültetésre.
- Másodikként Baján, az Újvárosi lakótelepen (november 27-én) 120 m²-en 400 magoncot (13 fa- és 4 cserjefaj) telepítettek.
- Harmadikként az egykori agyagbánya területén, a Peré-

nyi út 21. mentén (december 11-én) 100 m²-en 400 magonc (hat fa- és egy cserjefaj) került a földbe.

A Miyawaki erdőtelepítésben csakis őshonos fajok szerepelhetnek. Mi csertölgyet, egybibés galagonyát, kocsányos tölgyet, mezei juhart, vadkörtét, veresgyűrű somot és virágos kőriszt ültettünk. Három egymástól eltérő termőhelyi adottságú területen

történt az ültetés. Köves agyagos meddőn, agyagos földben és kontrollként fellazított, jól megrágyázott talajban.

A Miyawaki erdő telepítésének feltétele a jó kezdeményezés, a kellő támogatás és a hozzáértő szakember. A kezdeményezés a 10 millió Fa Alapítvány III. kerületi csoportjához csatlakozva a táborhegyi lakosok, köztük az Óhegy Egyesület és a Táborhegyi Kutyaface-

book csoport tagjainak is érdeme. A kerületi Önkormányzat támogatta a kezdeményezést a terület rendelkezésre adásával és az ültetési feltételek, költségek biztosításával. Beszerezte a magoncokat és a telepítéshez szükséges marhatrágyát, szerzőket hozott, és az öntözésről is gondoskodott. A szakmai vezetés dr. Kerényi-Nagy Viktor főkertész érdeme.

Hangsúlyozom, hogy az erdősítés nem verseny kérdése, hanem közügy. Ezért jóleső érzéssel nyugtázhatjuk, hogy a civil szervezetek, a helyi lakosok az önkormányzattal összehangoltan jó ügyet szolgáltak most is a Táborhegyen. Közel harmincan jöttünk össze az ültetésre, a nem egészen kedvező időjárási feltételek ellenére.

A mini erdő fenntartásának első éveiben a lakosságra még szerep vár, különösen a szükséges öntözésben és gyommentesítésben.

*Csemez Attila
tájépítész
táborhegyi lakos*

Szent Vér kápolna felújítása

Helyi értékeink megőrzése – 2

A tél beköszöntével leálltak a homlokzatfestés munkálatai, a külső padok felújítása, ezért a decemberi átadás meghiúsult. Belül azonban folytatódott a kivilágítás villanyszerelési munkái, valamint a szentély falfülkéinek végleges kialakítása.

A boltívet betöltő, Z. Schwaja,

óbudai lakatosmester által 1813-ban készített vasrács alatt látható három falfülke, melyeket elhelyeztünk a képeket.

A középső falfülkébe Bráda Tibor festőművész – aki a kálvária stációképeit is festette – által készített, hátulról ledszalaggal megvilágított, ölmozott üveggé-

pe került, mely az oszlophoz kötözött Krisztust ábrázolja. A kép idézi az 1778-1780 között Kühtreiber Antal óbudai molnár-mester által, a csobogó forrás vize mellett építtetett, nyitott stációban elhelyezett, oszlophoz kötözött Krisztus szobrot.

A bal oldali falfülkébe a

Mariazellből hozott kegyszobor hiteles másolatát helyeztük el, mely szakrális jelentőségén túl emlékeztet Kiscelli domb történetére, nevének eredetére. A jobb oldali falfülkébe az öntöttvas korpusz mögé a szentháromság szimbóluma került, mely a Szentháromság Egyházközséghez való kötődést idézi. Ezen két szobor mögötti zománcképet Rác Gábor zománcművész készítette, és helyezte a falfülkékbe.

Az oltárkép alatt látható az 1812-es dátum, melyet őseink véstek a falazat kövébe, és amelyről a vakolatot letakarítottuk.

A kápolnabelső és a képek hamarosan megtekinthetőek, zárt állapotban is, a kapun kialakított betekintő nyíláson keresztül.

A felújítás munkálatai a Szentháromság Plébánia által elnyert és kezelt „Egyházi épített örökség védelme (EEÖR)” pályázati támogatásából, az Egyesület szervezésében történik.

Felcsuti László

Hegyvidékünk átalakulása - (1. rész)

Funkció, városkép, közösség

Egy település vagy akár egy szűkebb értelemben vett lakóhely átalakulása, metamorfózisa az idők során, egy természetes folyamatként és jelenségként értelmezhető. Az évszázadok, de talán még évtizedek alatt is sokat változhat egy adott földrajzi egység, környezet addig betöltött szerepe, arculata és a helyben lakók kommunája. A többregegy változást külső és belső tényezők okozzák, illetve alakítják. Ezek a folyamatok kölcsönhatással vannak egymásra, amelyek lényegében elemei egy összetettebb változásnak. Itt arra lehet gondolni, hogy például a fővárosi változások (lakosságmozgás vagy népességnövekedéscsökkenés) hatással bírnak Óbudára, az pedig további átalakulást indít el a kerület egyes városrészeiben. Mindezek a megállapítások Óbuda Hegyvidékén (Remetehegy, Táborhegy, Testvérhegy) a korábban lezajlott vagy éppen napjainkban történő eseményesorozatokra is igazak.

Ez önmagában is izgalmassá teszi a kérdést, miszerint honnan hová jutott el a Hegyvidék, milyen kihívásokra adott és ad valamilyen választ a terület, milyen képet mutat a jövője és lehetőségei. Az biztos, hogy a múltjáról sokkal többet tudunk, mint a lehetséges jövőjéről, ám az is tény, hogy a változás most is folyamatos és nagyon látványos, hiszen a hegyoldal elhagyott szőlőparcelláin hétvégi házak, családi házak

épültek, napjainkban társasházak jelennek meg.

Most induló sorozatunk ezt a változást és átalakulást igyekszik feltárni, közérthetően bemutatni. Ez nemcsak a múltat demonstrálja az olvasók felé, hanem a jelen és a már modellezhető jövő helyzetét is szemlélteti.

A cikksorozat elsődlegesen a konkrét terület szerepének változásaival, felhasználásával kíván foglalkozni, ezért az amúgy nem kevésbé fontos és meghatározó földrajzi és természeti adottságait és determináltságát csak részben említi. Ennek tükrében a mi történetünk a Kr. u. I. évszázadban kezdődik, amikor ez a terület is a Római Birodalom szerves részévé vált. Ez volt a nyitánya a terület hasznosításának és igazi bevonásának az urbanizáció folyamatába. „Mit adtak nekünk a rómaiak?” – hangzik el sokszor a kérdés, amely esetünkben könnyen megválaszolható: szőlőművelést és téglát, illetve cserépgyártást. Ez volt az a két szerep, amely évszázadokon át megmaradt és megszabta a környezet felhasználást – a szőlőművelés a XIX-XX. század fordulójáig, az agyagbányászat a XX. század derekáig – amely eredendően a földrajzi adottságoknak volt köszönhető (ún. Kiscelli agyagréteg, lankás keleti fekvésű lejtők), de az emberi tervezés és munka valósította meg és tartotta fenn. Ugyancsak ebben az időszakban (Kr. u. I-IV. század) kezdődött meg a terület

Római teőcserép szélesedő peremekkel
Lelőhely: Óbuda, Vályog u.6.
(Kádár József gyűjteményéből)

részbeni benépesülése, hiszen az óbudai hegyek oldalában római villagazdaságok (villa rustica) és kisebb falvak létesültek. Ezeknek a nyomaira bukkantak és tártak fel régészek a Tábor-hegy – Testvér-hegy – Csúcs-hegy lejtőin, amelyek egykoron egy igazi villaházat alkottak az aquincumi katona- és polgárváros nyugati peremén. A rómaiak öröksége a középkorban is folytatódott – főleg a szőlőtermesztés és borkészítés –, de a terület jelentősége egy újabb funkcióval bővült, amelyben már releváns szerepet kapott az egyház, illetve az adott földrajzi konglomerátum birtoklásának kérdése.

Ez volt annak az átalakulásnak, változásnak a kezdete, amelynek folyamatát a most következő cikksorozatunkban kívánjuk ismertetni és elemezni.

Horváth Péter

Testvérhegyi villa

Az aquincumi polgárváros territóriumán az elmúlt 100 évben, mintegy 40 villagazdaság részlete került napvilágra. Ezek egy része a Budai hegyek lábánál, az Aquincumot északnyugati irányban Brigetio-val (mai Komárom – Szőny) egykor összekötő, keresztirányú útvonalra fűződött fel. Ilyen villagazdaság lehetett az ún. Testvérhegyi villa is, amely egy igen fontos csomópont közelében épült ki, a jelenlegi Óbuda lakópark helyén (III. Bécsi út 314.), a mai Lestyán utca és a Bóbita utca között.

A Bécsi út és a Testvér-hegy dombja közötti sík területen és a hegyoldalon először az 1930-as években zajlott régészeti kutatás. Ekkor római és középkori útszakaszok, a hegyoldalban pedig épületmaradványok kerültek elő, amelyeket a kutató lakó és gazdasági épületté (istálló, kocsiszín) határozott meg.

A területen, hosszú szünet után, 2002-2005 között folytak ismét régészeti feltárások, a lakópark építési munkáit megelőzően.

A kutatómunka során a korábban részben feltárt hegyoldali épületek további

helyiségei, a bejáratánál pedig hatalmas küszöbkövek kerültek elő. Ugyanitt hozták napvilágra a római kori gazdaság kőből

épült kerítésfalát, kapuját, kisebb belső utat és egy többször átépített gazdasági épület részletét is.

A BEJÁRATI ÉPÜLETEGYÜTTES

A korábbi és az újabb feltárások eredményei szerint a testvérhegyi római épületcsoport Kr.u. 2-3. század fordulóján épülhetett. A keresztirányú útvonal már feltehetően a római kor előtt is használatban volt, a temetkezések pedig Kr.u. 2 és 4. század közötti időszakra keltezhetők. Az előkerült emlékekből jelenleg sajnos semmi sem látható. A hegyoldali épületmaradványok, illetve a Bécsi úthoz közeli római kori út és a gazdaság bejáratát képező épületegyüttese a lakópark épülettömbjei alá húzódnak.

forrás: T. Láng Orsolya: Villagazdaság Aquincum territóriumán

Tél-végi bevetésen a sokoldalú citrom

Az idei zimankós hónapok sem alakulnak másként, mint az eddigiek, hidegek, szelesek, néha csapadékosabbak, néha naposabbak, ahogyan annak lennie kell. Amint belépünk a februárba, egyre gyakrabban kapjuk azon magunkat, hogy panaszkodunk, elégünk van, türelmetlenül várunk minden apró jelet, ami arra utal, lassan ismét ébrednek a természet.

Kimerültek az erőtartalékok, nincs már akkora varázsa a meleg téval bevackolt, olvasós estének, kártyapartiknak, baráti találkozóknak. Már mehetnénkünk van, kifelé a levegőre, hogy kutathassuk az első hóvirágokat, felfedezhessük a lassan-lassan ébredő kertünket.

De nem csak a természet készül a megújulásra, hanem mi magunk is vágyunk rá. A régi kalendáriumok szerint február a Bőjtelő hónapja, hiszen jellemzően ekkor, vagy március elején kezdődik a bőjti időszak.

Itt az ideje lepakolni minden olyan terhet a lelkünkéből és a testünkéből is, ami már nem támogat bennünket. Aromaterápiás szempontból ebben az időszakban felkészülünk a méregtelenítésre, bőjtre, megtisztulásra – kihez mi áll közelebb. Ami biztos, hogy a szilveszteri fogadalom után újabb lehetőséget kapunk arra, hogy az egészségünket szem előtt tartva változtassunk szokásainkon.

Indíthatjuk a reggeleinket meleg citromos vízzel, vagy bevethetjük illóolaj formájában is. Fontos a minőség! Csakis bevizsgált, terápiás tisztaságú bio illóolajat

emeljünk le a polcról, hiszen így biztosak lehetünk abban, hogy csoda lakozik a kis üvegcsében. A citrom illóolaját a gyümölcs héjából, hideg sajtolással nyerik ki, és így az aromaterápia egyik leggyakrabban és legsokoldalúbban használt anyagát vehetjük kezünkbe, ami energizál, serkenti a nyirokkeringést, az emésztést, oldja a pangást. Remek fertőtlenítő, baktérium és gombaölő hatása van. Igazi jolly joker és még az illata is általában mindenki számára kedves. Így hát érdemes bevetni! Használjuk a konyhában, testünk ápolásakor és otthonunk takarításakor is.

A konyhában csempészni szoktam a te-

ába 1 cseppet cukorra vagy kis kanál mézbe cseppentve, ha husokat pácolok, ha tatzikit csinállok, és süteménybe is csodás, általában a krémbe, mert a hőkezelés nem tesz jót neki.

Nézzük, hogyan használható a fürdőszobában: adjunk kevés növényi olajhoz 6-8 csepp citrom illóolajat és este zuhanyzás után dörzsöljük át magunkat vele. 2 evőkanál sóhoz 10 cseppet, hogy illatos fürdősóként vidítson jobb kedvre bennünket. A szürke reggeleken elindulás előtt egy csepp a tenyerünkbe és máris átjárja a tüdönket a frissesség energiája.

A takarítás is citromossá tehető pár apró trükkel: a porszívó zsákjába vagy a papírszűrőre cseppentsünk 2-3 cseppet, a felmosóvízhez adjunk egy evőkanál ecetet és 3-4 csepp illóolajat, a szárítógép textil labdáira is tehetünk pár cseppet, így akár az öblítő használata is elhagyható.

Amire figyeljünk: a minőség, de ezt már említettem és a citrus illóolajok fototoxikussága – ez annyit jelent, hogy ha a bőrünkön használjuk, utána 8 órán át kerülni kell a napon való tartózkodást, mert égési sérülést okozhat.

Nos, hát millió a lehetőség, csak élni kell vele!

Használjunk természetes anyagokat életünk minél több területén, a citrom illóolaj remek választás, ha ezen az úton szeretnénk elindulni.

Rajnák Bea
aromaterapeuta
+36 20-973 6416

Farsangi fánk

Kedvcsinálnak elmesélem, hogyan készül nálunk a farsangi fánk. A gyerekek kedvence, és ilyenkor „szezonban” minden héten sort kerítünk rá, mert annyira népszerű.

Hozzávalók: 1 kg simaliszt, 8 tojássárgája, 10 dkg vaj, 10 dkg cukor, 1 vaníliás cukor, 5 dkg élesztő, 4-5 dl tej, só, olaj a sütéshez.

Először az élesztőt kevés langyos tejben kis cukorral fel-futtatom. A cukrot elkavarom a tojássárgájával, hozzáadom a langyos vajat, sót, a megkelt kovászt és végül a megszitált lisztet. Jól kidolgozva legalább másfél órát kelesztem. Vékonyra kinyújtom és kiszaggatom. Konyharuhával letakarva ismételen fél órát kelesztem, majd közepesen forró olajban pirosra sütöm. A sütést a tészta azon oldalán kell kezdeni,

amelyik a kelesztés alatt felül volt. Ujjammal a közepét benyomom, és úgy teszem az olajba. Ekkor lesz belőle a klasszikus szalagos fánk, mert az oldalán megjelenik egy szép világos sáv, ahogy a fánk megnő. Első oldalát fedő alatt, majd fordítás után fedő nélkül sütöm.

Kb. 80 darab lesz belőle, ami nálunk pillanatok alatt fogy el... Aki nem szeretne ennyit várni a kelesztéssel, azoknak javaslom a csöröge receptjét. Na ez, valóban 20 perc alatt készen van. Mindkettőhöz házi sárgabaracklekvár dukál.

A végére még egy trükk: én mindig kis rezsón sütöm a fánkot, az udvaron, hogy ne legyen átható olajszag az egész házban. A sütés nagyon hamar megy, nem kell megfagyni a hidegben. Íme, egy kép a fánokról.

Igaz, sajnos fekete fehérben nem nagy szépség, de a valóságban nagyon csodálatos. Sok

sikert és jó étvágyat kívánok hozzá!

Lehoczky Anikó

Iskolai hírek

5 éves hagyományunk, hogy egy vagy több osztályközösségünk a téli ünnepekhez kapcsolódóan a szegényebb sorsú tanulóiraiknak is készítünk meglepetéscsomagokat. Korábban a Mikulásgyárba vitték ajándékaikat, vagy a Cipődoboz akcióhoz csatlakozott némely alsós vagy felsős csapatunk.

Idén szülői felhívásra ismét országos megmozdulás részesei voltunk. A „Mosolymanók” társaiként karácsonyi készülékben vettünk részt. Személyes vagy családi dobozok érkeztek játékkal, íróeszközzel, édességgel tele. Tanulók és pedagógusok is állítottak össze kifejezetten egyéni/magán ajándékcsomagot, amelyeket a GLS futárszolgálat precízen, csak pontosan a lejelentett csomagokat vitte el intézményünkbe. Az iskola csak a begyűjtésért volt felelős. 50 darab szépen becsomagolt dobozt juttattunk el a rászoruló gyermekeknek országszerte. A

koordinációt a Máltai Szeretetszolgálat hatodik éve végzi. A nagy érdeklődésre való tekintettel, jövőre ezen újság hasábjain is meg fogjuk hirdetni a hátrányos helyzetű gyermekek ilyen támogatását, hogy a hegyvidék lakói is részesülhessenek az ajándékozás efféle, különleges örömeiből, és részvételükkel „főhősökké” válhassanak ők is.

A Mikulás személyesen nem tehetette tiszteletét a járványhelyzetre való tekintettel, de iskolánk földszinti ablakain át, az SZMK-s szülők közreműködésével minden diáknak hozott piros csomagot. A felnőttek nem kaptak ilyet, de nem is bánták, hiszen az autósok amúgy is jobban örülnek, ha nem kapnak „mikuláscsomagot”.

A pandémia idején kevés tanulmányi versenyt szerveznek országszerte. A levelező versenyeken továbbra is kitartóan részt vesznek tanítványaink, de az Amfiteátrum-kupán, a Bolyai

anyanyelvi illetve matematikai csapatversenyek Kárpát-medencei döntőiben online oldották meg a feladatokat, valós időben.

A Covid-fertőzés, az attól való félelem, a karantén-kötelezettség megtartása és a 8-osok felvételi-láza ugyan olykor megrikítja tanulóink és pedagógusaink sorait. Az ideiglenes hiányzókat becsülettel helyettesítjük, és bízunk abban, hogy az otthontartózkodó gyermekek is igrékeznék, pótolják hiányait.

A pandémia miatt a magyar kultúra napjáról az iskolarádió műsorát hallgatva emlékeztünk meg. Hetedikeseink szép tagolással, érdekes és élvezetes műsort készítettek, amelyet Szandi néni szerkesztett.

Sajnos a járványhelyzetre való tekintettel az idei első beiskolázás február 15-i suliváró foglalkozását biztosan nem tudjuk megtartani. Reméljük, hogy a helyzet jobbra fordulásával a többi tervezett programra sor fog kerülni.

K.E.

Farsang a Népházban anno...

Wágner Judit:

Farsangi emlék

*Farsang volt, nagy mulatság,
Mily jó a hangulat!
Zsivajban nem hallottuk
A saját hangunkat.
Mindenkin oly maskara,
Hogy jaj ki kicsoda,
Nem ismerte fel senki
A párját, nem csoda.*

*Lepkefogó, pénzeszsák,
Meg balett táncosok,
Úszó bajnok gatyában,
És még egy tábornok.
Tea filter, boszorkány,
Turbánban az apám.
Hupikék törpikék itt,
Meg néhány utca lány!*

*Hogy ki nyert, nem emlékszem.
Lényeg nem is ez volt.
Együtt voltunk, neveltünk.
Jaj, de nagyon rég volt!
Jelmezek porosodnak.
Eltelt már az idő.
Az emlék él eleven.
Lélekmelegítő.*

Karácsonyvárás

A járvánnyal új időszámítás költözött ide a mi Hegyünkre is. 2019-ben az akkor erdőaljárás elsősökkel nagyon jó hangulatú mézeskalácssütést rendeztünk a Klubházban, a karácsonyi ünnepek előtt. Sajnos a rákövetkező évben nem volt erre lehetőség. Hiányzott a gyerekek mosolya és öröme, ezért az idei évben szerettem volna megismételni valami hasonlót. Októberben átsöpört a vírus a családonk, így kilábalás után kicsit bátrabban merem nekivágni a szervezésnek. Minden adventi hétre

szerettem volna programot, érezük, hogy közeledik az ünnep, és hogy mi is közeledünk hozzá. Találkozáink helyszíne volt az Óhegy Klubház. Kisterme és konyhája örömeinkre több alkalommal is rendelkezésünkre állt.

Az első adventi hét a hangolódással telt. A mostani 3/b-sokkal együtt töltöttünk egy szép délutánt. Beszélgettünk az ünnep eredetéről, mesét olvastunk, és nem utolsósorban szebbnél szebb karácsonyi díszeket készítettünk. Volt itt pom-pomhasú Mikulás, rénszarvas és az ő ma-

nói a Mikulás-várás jegyében, de vágtunk papírból meseszép hópelyheket is az ablakra.

Második héten mi is csatlakoztunk a többi hegyi gyerekekhez és együtt mentünk a Virágos-nyeregbe várni a Mikulást. Nagyon szerencsésnek gondoltuk magunkat, hogy pont aznap reggelre esett a hó, és szép környezetben mehettünk felfelé és bukdácsolhattunk lefelé. Az összes gyerek nagyon élvezte!

Harmadik héten nagy mézessütést rendeztünk. A tésztát előzőleg három anyuka készítette otthon. Ezt később a gyerekekkel nyújtottuk, szaggattuk, sütöttük ki és díszítettük

cukormázzal, dióval, mazsolával, drazsával. Saját magunk is meglepődtünk mennyire szép és egyedi alkotások jöttek létre.

Utolsó héten az ünnep előtt az ajándékkészítésen volt a hangsúly. Fából, tobozból, kiürült kávékapszulákból készültek a karácsonyfadíszek, kisharangok és angyalkák. A hangulat vidám volt, szép perceket töltöttünk együtt és a gyerekek élményekkel és saját műremekkel tértek haza.

Visszatekintve örülök, hogy belevágtam és ezúton köszönöm, hogy a szülők és az Egyesület partnerek voltak a megvalósításban. Jövőre veletek ugyanitt!

Lehoczky Anikó

2021 decembere egy különleges koccintásra adott alkalmat Egyesületünk számára. Testvérhegy, Táborhegy és Remetehegy lakói a 25 éve, havonta házukhoz érkező, és az interneten is megtalálható újságot, az Óhegy-híreket ünnepeltük. A születési ünnepén örömköztünk külföldről hazalátogatott, és részt vett Szél Anna, a lap megalkotója, és első éveinek főszerkesztője. Arról kérdeztük őt, mit jelentett számára ez a találkozó.

Mire koccintottunk?

Számomra szívet melengető volt a találkozás, és látni azt, hogy a kis újság megléte ma is fontos a hegyieknek. Ez nagy öröm volt, mert egykor én is részt vehettem a lap megindításában. Megható volt Felcsúti Laci, a jelenlegi főszerkesztő, hálás visszaemlékezése az újság megalkotóira, szerkesztőire, cikkek szerzőire, aktív támogatóira.

Bizony állandó izgalmat jelentett minden új szám elkészítése során, hogy sikerül-e megteremteni a megjelenés és a terjesztés feltételeit. De mégis sikerült hónapról hónapra megküzdeni a nehézségekkel.

Az újság életereje abból táplálkozott, hogy a hegyi lakói töltötték meg tartalommal. Beszámoltak kulturális eseményekről, helyi értékekről, azok védelméről, az iskolai életéről, sporteseményekről. Hasznos állattartási és kerti tanácsokkal láttak el bennünket, adtak hírt közügyekről, a közművesítésről

vagy éppen a hegyi közlekedés kapcsán írták meg véleményüket, és sok egyéb témával tették gazdaggá az oldalakat. Így vált igazán a hegyi lakók fórumává és sajátjává.

Az újság nem csupán a hegyvidékiek életét mutatja meg, hanem tükrözi azt a közösségi érzést is, amely megmozgatja a cikkek íróinak tollát, (illetve számítógép- billentyűit). Mert a mondanivalón kívül szükséges a fegyelem, a terjedelmi elvárások figyelembe vétele, a cikk leadási határidejének betartása, sőt az esetleges meghúzások, az írás rövidebbre vétele, a nyelvtani javítások elfogadása, a terjesztési útvonalak megszervezése és sok egyéb kisebb-nagyobb feladat, amely mind elvégzendő, mire az olvasó kezébe veszi az új számot.

És mindezt a sok munkát kártóan végezte és végzi a helyi közösség ennyi éven át. Ettől olyan szép ez a születésnap és ez az ünneplés, ez az összejövetel.

Az újság nem csupán képet ad a közösség életéről, hanem meglétével növeli is a közösség erejét. Mivel általa a Közösségnek már Hangja van, ezáltal ereje is. És hogy ez az erő figyelemre méltó, az is bizonyítja, hogy az ünnepben részt vett dr. Kis László, Óbuda-Békásmegyer polgármestere. Elismerően beszélt az Óhegy Egyesület munkájáról, köszöntötte az Óhegy-hírek újság 25. születésnapját és méltányolta e kettő együttesének közösségépítő hasznosságát.

A díszasztalon több vaskos kötet feküdt, melyekben az

Óhegy-hírek eddig megjelent számai egybekötve megtalálhatók. Ez a Hegyvidék igen fontos helytörténeti dokumentuma.

E 25 éves évfordulóra egy falinaptár is készült. Az elmúlt évek érdekes hegyi eseményeinek fényképeivel illusztrált 2022-es naptárból az újság egykori és mai alkotói, gyakori cikkiróói, támogatói kaptak, kedves ajándékként.

Majd egy különös koccintás következett. Emeltük poharunkat azokra, akik kezdetben elindították, és akik szabadidejüket hasznosítva, munkájukkal az elmúlt 25 év alatt hozzájárultak a lap megjelenéséhez. Koccintottunk, majd a születésnap tortá felszelését követően, melynek tetejét az Óhegy-hírek logója díszítette, sok kedves, baráti beszélgetésben volt részünk.

Az utolsó résztvevők egyikekét távoztam. Olyan jó volt együtt lenni, és megosztani az örömköztünk egymással, a hegyiekkel, a közösségben gondolkodókkal.

Köszönöm a lehetőséget, hogy itt lehettem, a meghívást, a kedves szavakat. Az Óhegy Egyesületnek és az Óhegy-híreknek további lendületes életet kívánok az eljövendő időkre.

Szél Anna

AZ EGYESÜLET HÍREI

„Egynek minden nehéz,
sokaknak
semmi sem lehetetlen”

Köszönet a Mikulás-szervezőknek

Idén közel 220 gyermek várta szüleivel a hegyi Mikulást. A Mikulás Zsigó Gyuri volt, aki délelőtt a Népházba jött, délután levon érkezett a Virágos-nyeregbe. A rendezvény fő szervezője idén is Várkonyi Bea, elnökségünk tagja volt.

A csodálatosan szép havas táj a hegyre menet nagy élményt okozott, de a síkos ösvény bizony sok nehézséget. Gazda Albert és Enikő a kellekeket előkészítették, majd Albert a furgonjával szállította a nyeregbe,

de egy hosszú csúszós szakaszon bizony kiszálltak társai, és egy kedves túrázó segítségével tolták fel a hegyre. Mező Andrist, aki a hangosítási berendezésekkel teljesen felkészült, a síkos úton már nem tudtuk felhozni.

A Dienes Andris és Turcsányi Gábor táborozása mellett Vedres Marian gitárkíséretével, ahogy délelőtt a klubházban, úgy itt is dalra serkentette a Mikulásra várakozókat. Aztán Pirchala Zsuzsi két lován megjött a várva várt Mikulás, a főkrampusz kíséreté-

ben, aki idén Vajnay Laura (Erdőalja ABC Zsuzsijának leánya) volt. Gyermeknek hada nyüzsgött a Mikulás körül. Ki énekelve, ki szavalva köszöntötte őt.

Közben Varga Béla készítette forralt borát, amit Rácz Andris és Détári Géza kínálgatott, Halmágyi Edit és Sáringer Ági pedig pedig forró teájával melegítette a szomszédokat.

A mikuláscsomagokat és a hangulatot a krampuszok kara készítette elő: Balogh Péter, Borza Gergő, Gáspár Tomi és Ufir Attila, valamint Vajnay Vendel, Vajnay Laura és Kollár Veronika.

Talán az időjárás vagy a vírus miatt, voltak, akik nem jöttek fel a nyeregbe. Ezért több csomag a Mikulás batyujában maradt. Ezek egy részét másnap a klubházban átvették, ami ezután is megmaradt, azt Onódi Ágnes segítségével a San Marco utcai, Csalogány Iskola és Gyermekotthon diákjainak adományoztuk.

A rendezvényünket ízletes pizzáival támogatta a Pizza Paradicsom Étterem, a Vörösvári út 13-ból, és segített támogatásával idén Óbuda-Békásmegyer Önkormányzata is.

Köszönjük a szervezők és segédek több hetes előkészítő munkáját. Ők a gyerekeknek és a felnőtteknek maradandó élményt nyújtottak, tovább erősítve az összetartozás érzését és az Egyesület jó hírét.

az Egyesület Vezetősége

Kedves egyesületi tagok!

Szeretettel kérünk mindenkit, hogy rendezze az idei, 2022. évi tagdíját, utalja el az

**Óbuda-Hegyvidékiek Egyesülete,
11703006-20032630**

számú OTP számlájára, a közlemény rovatra „név és tagdíj” megjelöléssel. Vagy hívja Novathné Kiss Ildikót a 70-325 3416 telefonszámon. Kérésre a postai csekket házhoz visszük.

Az éves tagdíj mértéke idén is:

keresőknek 2000 Ft.; nyugdíjasoknak, gyermekeknek, keresettel nem rendelkező fiataloknak 1000 Ft; támogatói tagdíj 5000 Ft; kiemelt támogatói tagdíj 10 000 Ft.

A támogató tagdíj fizetése önkéntes. Támogatóinkat a rendezvényeinken, előre jelzett alkalommal, ingyenes belépő illeti meg, valamint az Óhegy-hírek újságunkban ingyenes apróhirdetést tehetnek fel. A banki utalásokat e-mail-ben igazoljuk vissza.

A tagdíj befizetésével nem csak anyagi

segítséget nyújt, hanem tagságával meg erősít abban, hogy hasznos az egyesület vezetőinek és tagjainak önkéntes tevékenysége. Különösen most, amikor a vírushelyzet új feladatokat ad egyesületünknek, és a klubház költségei is tovább növekednek.

Szívesen fogadjuk új tagok jelentkezését is az alábbi elérhetőségünkön, vagy a postai címünkön. Szeretettel várjuk:

*az Egyesület Vezetősége!
1037 Bp. Toronya utca 33.,
egyesulet@ohegy.hu*

APRÓHIRDETÉSEK

- Ügyvéd a hegyen! Ingatlanügyek, céges ügyek, szerződéses, öröklés, követelés behajtás. Dr. Ruff Ádám Erdőalja út 99/A. Tel: 20-386 3102, Email: ireda@druff.hu, Honlap: www.druff.hu
- Használt, jó állapotú TCHAIKA pianó 50.000 Ft-ért eladó, az Erdőalja úti lakásból elszállítható. Tel: 30-230 6994.

ÁLLANDÓ PROGRAMOK

a Óhegy Klubházban, 1037 Bp., Toronya utca 33.

Alakformáló aerobic (K. Tünde)	h.	17:00-18:00
Női jóga (T.Szilvi)	h.	18:30-20:00
Intervall torna (K. Tünde)	h.	18:00-19:00
Férfi torna	k., cs.	19:15-20:15
Kóruspróbák	k.	18:00-19:30
Női torna (Sz. Móni)	sz., p.	8:00- 9:00
Rablórömi Kártyaklub	sz.	17:30-21:30
Dance aerobic (K. Tünde)	sz.	17:00-18:00
Alakformáló aerobic (K. Tünde)	sz.	18:00-19:00
Gerinctréning (K. Tünde)	cs.	18:30-20:00
Hegyvidéki Séta-Kör	szó.	9:30-11:30
További információ gondnokunktól: 30-570 3015. (Bejárat a Klubház udvaráról.)		

ÓHEGY-HÍREK

HAVILAP (MKM 226.674/1998)

Kiadja: Óbuda-Hegyvidékiek Egyesülete,
1037 Bp., Toronya u. 33. Tel: 30-230 6994
E-mail: egyesulet@ohegy.hu, www.ohegy.hu
Felelős kiadó: Felcsuti László elnök.
Szerkesztő: Mikes Kriszta, Dienes Andrea.

Hirdetésfelvétel:
Óhegy Egyesület. Telefon: 70-325 3416

Előkészítés: Petit Typo Bt.

Nyomás: Coradix Kft.

Megjelenik: 3000 példányban

HEGYVIDÉKIEK INGATLANIRODÁJA

Építési telkek, családi házak, új építésű
és használt lakások értékesítése és bérbeadása

ÓBUDALUX INGATLANIRODA

1037 Budapest, Erdőalja út 46.

Kolléganőink földrajzi területre specializálták munkájukat:

Forster Judit
irodavezető-építész

TESTVÉRHEGY

TÁBORHEGY

REMETEHEGY

MÁTYÁSHEGY

ARANYHEGY

ÜRÖMHEGY

Péceli Edit
ingatlanközvetítő

150 aktuális ingatlant kereső ügyfél, 300 eladó vagy kiadó ingatlan ajánlat

E-mail: obudalux@oi.hu | aranyhegyi@obudalux.hu

HÍVJON BIZALOMMAL!

+36 30-696 6969 | +36-30 696 6900

www.obudalux.hu | www.aranyhegyi.hu

Iskola-előkészítő foglalkozás

az Óhegy Klubházban,
az iskolába készülő óvodásoknak,
egyéni vagy csoportos formában,
előzetesen egyeztetett időpontban.

Jelentkezés a +36 20 207 9948-as telefonszámon.

A foglalkozásokon a tanuláshoz szükséges képességek
– nagymozgások, írásmozgás, beszéd, matematikai készségek,
emlékezet, stb. – erősítése, fejlesztése történik.

**FELMERÜLŐ PROBLÉMA ESETÉN
ÁLLAPOTFELMÉRÉS, EGYÉNRE SZABOTT
FEJLESZTÉS ÓVODÁSOKNAK, ISKOLÁSOKNAK!**

CSÖPÖG, FOLYIK, ELDUGULT? KARESZ MEGOLDJA!

Hegyvidéki szerelő vállal

- lakások vizesblokkjának teljes felújítását,
- csapok, szifonok javítását,
- szaniterek cseréjét,
- duguláselhárítást.

kedvezményes árakkal

+36 20-981 6703

Új ABC nyílt a Jablonkán

Nyitvatartás: H-P: 07-20
SZO: 07-14

Cím: 1037, Jablonka út 84/a

EGYÉNI KÉPZÉS KUTYÁKNAK ÓBUDA HEGYVIDÉKEN!

Szeretnéd, ha a kedvenced rád figyelne?
Nincs, ki etesse vagy sétáltassa a kutyádat?
Vagy szeretnél kutya-gazdi pároshoz igazodó,
rugalmas, kutyaképző oktatót?

Fordulj hozzám bizalommal.

HÁZHOZ MEGYEK!

Siegler Márk, tapasztalattal rendelkező **kutyakiképző**
msiegler82@mail.com; +36 20-774 2771

BÚTORKLINIKA A HEGYEN

Antik bútorok szakszerű javítását,
korhű restaurálását
vállaljuk.

Telefon: 388-2464
Mobil: 06 20 260 3012